

மரங்கள் வரங்கள்

ACC No 34156

1265 5-1

பசுமைக்கரங்கள் திட்டம்

ஈஷா யோக மையம்

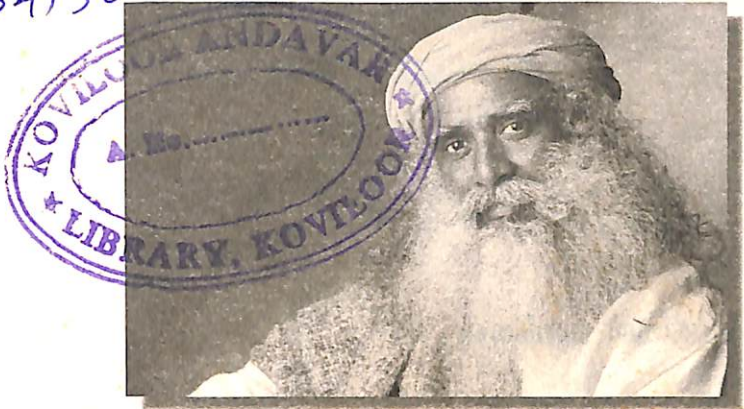
S PHALANIAPPAN

3 8 5 1 3 1 5 1 1 1 8 8 1 5

$$3 + 48 = 51 = \textcircled{6} \checkmark$$

$$3 + 3 = \textcircled{6}$$

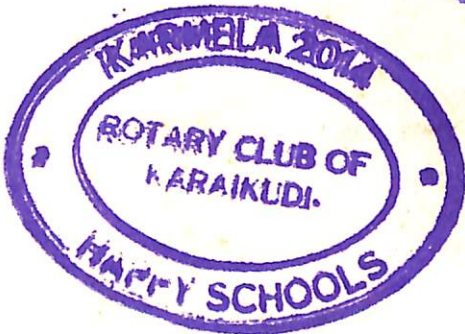
34156

“கனிகள் தனக்குக் கிடைக்குமா இல்லையா
என்கிறதித்துக் கொண்டிருக்காமல்
மரங்களை நடுகின்ற மனிதர்
இவ்வாறு சமூகத்திற்கும் தேவை”.

- சத்குரு

RTN. M. VENKATACHALAM
81, 3rd STREET, NORTH L.T.
SUBRAMANIPURAM
KARAIKUDI-630 002.

மரங்கள் வரங்கள்

© 2006 சத்குரு

அனைத்து உரிமைகளும் பதிப்பாளருக்கே,

முதல் பதிப்பு : அக்டோபர் 2006

5ம் பதிப்பு : மார்ச் 2014

விலை: ரூ. 15

பதிப்பாளர்:

ஈஷா அறக்கட்டளை,

15, கோவிந்தசாமி நாயுடு லேஅவுட்,

சிங்காநல்லூர், கோயம்புத்தூர் 641 005.

Phone: +91-422-2515345

E-Mail: info@ishafoundation.org

Web: www.ishafoundation.org

மரங்கள் வரங்கள்

ஈஷா யோக மையம்,

வெள்ளியங்கிரி மலைச்சாரல், கோயம்புத்தூர். Phone: 0422 - 2515345.

E-mail : info@ishafoundation.org Website : www.ishafoundation.org

2023-24

அணிந்துரை

கோ.நம்மாழ்வார்

தலைவர், தமிழ்நாடு இயற்கை உழவர் இயக்கம்.

சக்திக்கு மூல ஆதாரம் சூரியன். அந்த சக்தியை மனிதர்கள் நேரடியாகப் பெறமுடியாது. மரம், செடி, கொடிகள் கதிர் ஒளியை உணவாக மாற்றி விலங்கினங்களை வாழ்விக்கின்றன. உணவு தயாரிக்கும் வேலையின்போது கரிக்காற்றை உள்வாங்கி மூச்சுக் காற்றையும் தூய்மைப் படுத்துகின்றன. நம்மையெல்லாம் வாழ்விக்கின்றன.

“ஈந்து உவக்கும் இன்பம் அறியார் கொல்?” என்று கேட்கிறார் வள்ளுவர். இயற்கை என்னும் சூரியன் மடியில் மனிதர்கள் குழந்தையாய் இருந்து இன்பம் நுகரமுடியும் என்று எழுதினார் ஏங்கல்ஸ்.

இவ்வளவும் அறிந்திருந்தும் மனித சமுதாயம் தவறு இழைத்தது. அதன் விளைவாக, வளர்ந்த நாடு, வளரும் நாடு என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் பூமி வெப்பக் கூடாரமாகி வருகிறது. பனிப்பாளங்கள் உருகிக் கரைகின்றன. கடல் மட்டம் உயர்கிறது. எங்கெங்கும் நில வெடிப்பு, புயல், வெள்ளம், ஆழிப் பேரலை. குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. வயல்களில் விதை விதைக் கப்படவில்லை. விளைந்தவை வெள்ளத்தில் மூழ்குகின்றன. வீடுகள் தரைமட்டமாகின்றன.

இந்தப் புவிக்கோளத்தின் நிலைமையை நாம் உணர்ந்தோமில்லை. பூமி அந்தரத்தில் சுழலும் ஒரு விண்வெளிக் கப்பல். இதில் ஐம்பெரும் பூதங்களை இணைத்து உயிர் கொடுத்தது தாவரம். செடி, கொடி, மரங்களின் உச்சகட்ட

வளர்ச்சியின் விளைவே மனிதர்கள். ஒருவேளை இயற்கை செய்த தவறே மனிதனைப் படைத்ததுதானோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. கருவிகள் செய்யத் தெரிந்து கொண்ட மனித விலங்கால், பூமித்தாய் சாவுப் படுக்கையில் மெலிந்து நலிந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்கள் நினைத்தால் நிலைமையை மாற்ற முடியாதா? நம்மால் முடியுமே! என்று மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தார், தன்னை உணர்ந்த ஞானி, சத்குரு அவர்கள். அவரது அறைகூவலை ஏற்று ஆயிரம் ஆயிரம் தொண்டர்கள், உழவர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், தாய்மார்கள் மரம் வளர்ப்பதில் குதித்துள்ளார்கள். அவர்கள் செல்லும் பாதையில் ஒளி பாய்ச்சும் இந்நூல்.

வாருங்கள், மரம் வளர்ப்போம்

‘

ꣳꣳꣳꣳꣳ

மரங்கள் வரங்கள்

உள்ளடக்கம்

1. தாய்மண்ணை உயிர்ப்பித்த தாவரங்கள்
2. உயிரினங்களின் வாழ்க்கை - ஒருவலைப்பின்னல்
3. மனிதனால் அழிந்தன மரங்கள்
4. சுற்றுச்சூழலில் மாறுதலும் மாசுபடுதலும்
5. மரங்கள் வரங்கள்! வளர்ப்போம் வாருங்கள்!!
6. பசுமைக்கரங்கள் திட்டம்

1. தாய்மண்ணை உயிர்ப்பித்த தாவரங்கள்

பூமியில் உயிர்கள் தோன்றத் தொடங்கியபோது மரங்களும், மரங்களுக்குப் பின்னர் மனிதர்கள் தோன்றியதாகவும் கூறப்படுகிறது. புராணங்களில், தேவர்கள் அமுதம் உண்ண விரும்பியபோது, சிவபெருமான் மேரு மலையைக் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்து, அமுதத்தை எடுத்ததாகவும், அமுதத்தின் ஒரு துளி பூமியில் விழுந்து அது வேப்பமரமாக விளைந்ததாகவும் கதை உண்டு. ஆனால் மிகச்சரியாக இந்த பூமியில் எக்காலத்தில் மரம் தோன்றியது என்பதை நம்மால் உறுதியாகக் கூற இயலவில்லை.

ஆனால், இந்த சூரிய கிரகத்திலிருந்து தெறித்த பூமி முதலில் கற்குழம்பாக மட்டுமே இருந்தது. பின்னர் அதனோடு நீரும் சேர்ந்தது. நீர் சேர்ந்தபின் அது இறுகியது. இறுகிய தரையும், தண்ணீரும் சந்தித்த இடங்களில் உயிரினங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. பல கோடி வருட வளர்ச்சிக்குப் பின்னர் பாசி, காளான், புல்,

மரங்கள் வரங்கள்

பூண்டுகள் தோன்றி வளர்ந்தன. பின்னர் புதர்களும், அதன் பின்னர் தாவரங்களும் இந்த பூமியில் நிலைக்கத் தொடங்கியபோது அவை மரங்களாக பரிணமித்தன.

ஆனால், இந்த பூமியில் மீண்டும் மீண்டும் பிரளயங்கள் தோன்றின. இந்த பிரளயங்களினால் பூமி பிளந்தது. இந்தப் பிளவினால் பூமியின் மேல் வளர்ந்திருந்த எல்லா மரம், செடி, கொடிகளும் மீண்டும் பூமிக்குள்ளேயே புதைந்தன. அவ்வாறு புதைந்தவைதான் இன்று பல்வேறு கனிமங்களாக பூமிக்குள் இருக்கிறது. அவற்றைத்தான் நாம் பெட்ரோல் என்றும், நிலக்கரி என்றும், தாது உப்புக்கள் என்றும் சொல்கிறோம். பூமியில் இருந்து தோண்டி எடுக்கப்படும் அந்த புதை பொருட்களிலிருந்துதான் செயற்கரிய பல பொருட்களை நாம் செய்திருக்கிறோம். புதைந்தவை போக எஞ்சியவை மீண்டும் தளைத்தது.

விஞ்ஞானம் என்ன சொல்கிறதென்றால், பூமியின் மையப்பகுதியில் இருக்கும் நெருப்பு வெளிப்படும்போது அதனை எரிமலை என்கிறோம். எரிமலை எரிந்து அடங்கியபின் அதனையே ஆதாரமாக வைத்து மீண்டும் தாவரங்கள் துளிக்கின்றன. மரங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தன்னைத்தானே வளர்ச்சிக்கு எடுத்து சென்றிருக்கிறது.

மரங்கள் வரங்கள்

பாரதியார் இதனை மிக அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"இந்த புவிதனில் வாழுமரங்களும்
இன்ப நறுமலர் பூஞ்செடிக் கூட்டமும்
அந்த மரங்களைச் சூழ்ந்த கொடிகளும்
ஒளடத மூலிகை பூண்டு புல் யாவையும்
எந்தத் தொழில் செய்து வாழ்வனவோ

மானுடர் உழாவிடினும் வித்து நடாவிடினும்,
வரம்பு கட்டாவிடினும் மன்றி நீர் பாய்ச்சாவிடினும்,
வானுலகு நீர் தருமேல் மண்மீது மரங்கள்,
வகைவகையாய் நெற்கள், புற்கள் மலிந்திருக்குமன்றோ?

யானெதற்கு மஞ்சிகிலேன், மானுடரே நீவிர்
என் மதத்தைக் கைக்கொள்மின், பாடுபடல்வேண்டா
ஊனுடலை வருத்தாதீர், உணவியற்கை கொடுக்கும்,
உங்களுக்குத் தொழிலிங்கே அன்பு செய்தல் கண்டீர்"

இப்பூமியில் எல்லா உயிரினங்களும் வளர்ச்சியுற்ற
பின்னரே மனித இனம் தோன்றியது. மனிதர்களின்
உழைப்பால் எந்த உயிரினமும் உருவாகவில்லை, மற்ற
உயிரினங்களின் தயவால்தான் மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள்.
அதில் மரங்களின் பங்களிப்பு நிரந்தரமானவை.

மரங்கள் வரங்கள்

தொடக்கத்தில் இருந்தவை வெறும் பாறைகள்தான். அப்போது உயிர்க்காற்றே இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. தாவரங்கள் தோன்றிய பின்னர்தான் உயிர்க்காற்று உருவாகியிருக்க முடியும்.

முதன்முதலாகத் தோன்றியது நீலப்பச்சைப் பாசியாகத்தான் இருக்கமுடியுமென்று விஞ்ஞானிகள் யூகிக்கிறார்கள். ஒரு சதுரமீட்டரில் அந்த நீலப்பச்சைப் பாசியின் ஒரு செல்லை போட்டுவிட்டால், ஒரு வாரத்தில் அந்த ஒரு சதுரமீட்டர் இடத்தையும் அடைக்குமளவு அது நைட்ரஜனை உற்பத்தி செய்கிறது. அதனைப் புரதமாக மாற்றுகிறது. அந்தப் புரதக்கூறுதான் மற்ற வளர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் அடிப்படை. முதலில் தண்ணீர் தோன்றியது, பின்னர் தண்ணீரிலும் தரையிலும் வாழ்வன தோன்றின. பரிணாம வளர்ச்சி இவ்வாறுதான் நிகழ்ந்தது. வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கும் பல லட்சம் வருடங்கள் ஆயின. .

2. உயிரினங்களின் வாழ்க்கை - ஒரு வலைப்பின்னல்

ஒரு சிற்றினம்தான் பேரினமாக வளர்ச்சியடைகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் அதற்கேற்ற சூழல் தேவைப்படுகிறது. அந்த சூழல் அமையும்போது அது அடுத்தக்கட்ட வளர்ச்சியை நோக்கிச் செல்கிறது. மரங்கள், தாவரயினத்தின் உச்சக்கட்ட வளர்ச்சி. அதற்கும் முன்னர் புதர்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். விராலி என்று ஒரு புதர்வகைச் செடி உள்ளது. அதற்கு சிறிது இடவசதி கிடைக்குமானால், அது மரம் போல் வளர்ந்து நிற்கும். செம்பருத்திச் செடியும் வாய்ப்பிருந்தால் மரம் போல வளர்ந்து நிற்கும். எனவே, தக்க சூழல் வருமானால் அவை தன் உச்சக்கட்ட வளர்ச்சி நிலையை அடைகிறது. முற்காலத்தில் தாவரயினங்கள் அனைத்துமே மரங்களாகத் தான் இருந்தன. மனிதர்கள் தங்கள் செளகரியத்திற்காக அதன் வளர்ச்சி முறையினை மாற்றியிருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் எல்லா மரங்களும் காட்டுமரங்கள் போலவே வளரக்கூடியவை.

மரங்கள் வரங்கள்

நாம் மரம் செடி கொடிகளை தனித்தனியாக நட்டு வளர்க்கிறோம். ஒன்றாய்க்கூடி வளரும் சூழல் அவற்றுக்கு உருவாக்கித் தரப்படவில்லை. ஒரு மரத்தின் வேரானது பூமியில் ஆழப்பதிந்திருக்கிறது. பூமியின் அடி ஆழத்திலிருந்து, தண்ணீரை வேர் மேல்நோக்கி உறிஞ்சி எடுக்கும்போது, வேர் விரவியிருக்கும் நிலப்பரப்புவரை ஈரக்கசிவும் இருக்கும். அந்த ஈரக்கசிவின் மூலம் மற்ற உயிரினங்களும் வாழ முடியும். எனவே அடிவேரை ஆழமாகக் கொண்ட மரம் மற்ற உயிரினங்களுக்கு தாயாக இருக்கும், மற்ற உயிரினங்களை அரவணைத்து வளர்க்கும்.

பூமிக்குள் தண்ணீரைக் கொண்டு செல்ல, இயற்கையால் படைக்கப்பட்ட போக்குவரத்து அமைப்புகள், மரங்கள். மரத்தின் வேர்கள் பூமிக்குள் ஊடுருவிச் செல்லும்போது அவை வெறுமனே செல்லவில்லை. நீரைச் சுமந்து செல்கின்றன. அவை பாறைகளையும் குடைந்து பூமியின் ஆழத்தில் நீரைக் கொண்டு சேர்க்கின்றன. மரம் பூமிக்கு மேலே எப்படி குடை போல விரிந்திருக்கிறதோ, அதே போன்ற ஒரு பெரிய வலைப்பின்னல் பூமிக்குக் கீழேயும் வேர்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சுற்றிலும் நீர் சேமிக்கப்படுகிறது. தண்ணீரை சேமிக்க மேல்நிலைத் தொட்டியினை நாம் உருவாக்குவது போல, பூமிக்குக் கீழே மரத்தின் வேர்களால் கீழ்நிலைத் தொட்டி

மரங்கள் வரங்கள்

ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு நீர் சேமிக்கப்படுகிறது. எனவே பூமியில் நீர்வளம் மிகுகிறது. மரங்களின் வேர்கள் பூமியில் ஆழ வேருன்றியிருப்பதால் மற்ற தாவரயினங்களுக்கும் இவை ஆதாரமாய்த் திகழ்கின்றன.

மரங்களிலிருந்து இலைகள் உதிர்கின்றன. அவற்றோடு பறவைகளின் இறகுகளும், சாணங்களும், கழிவுகளும் சேர்ந்து நுண்ணுயிர்கள் உருவாகின்றன. எனவே மரங்களிலிருந்து விழுகிற இலைகள், ஈரத்தையும் பிடித்து வைக்கின்ற காரணத்தால் அவை நுண்ணுயிர் உருவாக்கத்திற்கு ஆதாரமாகின்றன. நுண்ணுயிர்கள் ஒரு பொருளை சிதைக்கவும் செய்கின்றன. அதே நேரத்தில் இன்னொரு பொருளின் கட்டமைப்பிலும் உதவி புரிகின்றன. சிதைவு, வளர்ச்சி இவையிரண்டிற்கும் இடையில் நுண்ணுயிர்கள் பாலமாக செயல்படுகின்றன. மரங்கள், நுண்ணுயிர்கள் வளர்வதற்கும் நுண்ணுயிர்ப் பெருக்கத்திற்கும் உதவியாக இருக்கின்றன.

நாம் சுவாசிக்கும்போது கரியமில வாயுவினை நாம் வெளிவிடுகிறோம். மரங்கள் அந்த கரியமில வாயுவினை உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. சிறிய புல்கூட கரியமில வாயுவினை உள்வாங்குகிறது. கரியமில வாயுவை மரங்கள் உள்வாங்கிக்கொள்வதால் நம் சுவாசத்திற்கான தூயக்காற்று கிடைக்கிறது. எனவே மரங்கள் எல்லா உயிரினங்களின்

மரங்கள் வரங்கள்

வளர்ச்சிக்குமே ஆதார சக்தியாயிருக்கிறது. இயற்கைச் சூழலில் இருக்கின்ற எல்லா செடி, கொடிகளுக்கும், விலங்கினங்களுக்கும், பறவையினங்களுக்கும், மரங்கள் பலவிதமான பலன்களையும் வழங்குகிறது.

மரங்கள் வழங்கும் பலன்களை நாம் நேரடியாகவும் அனுபவிக்கிறோம், மறைமுகமாகவும் அனுபவிக்கிறோம். உதாரணமாக தேங்காய், மாங்காய், நுங்கு, பலாப்பழம் போன்றவற்றை உண்டு மகிழ்கிறோம். அதன் பலனையும் உணர்கிறோம். இன்னொரு வழியாக அதன் பலனை உணர்வதென்றால், விலங்கினங்களும், பறவையினங்களும் மரங்களில் விளையும் இலைகளையும் காய்களையும் கனிகளையும் உண்கின்றன. நாம் அவற்றின் இறைச்சியையும் முட்டையையும் பாலையும் உண்கிறோம். எனவே மரங்களிலிருந்து விளைந்த உணவுப்பொருள் வேறு உயிரினங்களுக்கு உணவாகி, அதன்மூலம் அவை நமக்கும் உணவாகின்றன. ஆனால் உயிர்க்காற்றினை வழங்குவது மரங்கள் மட்டும்தான். ஒரு மரத்தின் விதைகளையோ, கனிகளையோ மற்ற உயிரினங்களும் பறவைகளும் உண்டு, அதன் எச்சங்களையும் மிச்சங்களையும் இடம் பெயரச் செய்வதால் ஒரு மரம் பலகோடி மரங்களாக பெருகுகிறது.

இந்த செடி கொடிகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இருக்கின்ற மிகப்பெரிய வித்தியாசம் என்னவென்றால், செடி

மரங்கள் வரங்கள்

கொடிகள் உற்பத்தியாளர்களாக இருக்கின்றன. அவை பூமியிலிருந்து உணவை எடுக்காமல், நேரடியாக ஒளிச்சேர்க்கை மூலம் தங்களுக்கான உணவை உருவாக்கிக் கொள்கின்றன. ஆனால் நாம் அவை உருவாக்கியவற்றைக் கொண்டு உண்டு வாழ்பவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே அடிப்படையில் தாவரங்கள் இல்லாமல் மனிதர்கள் வாழ வழியில்லை.

ஊரெங்கும் கோவில், கோவிலில் ஒரு ஸ்தலவிருக்ஷம். கோவிலைச் சுற்றி நந்தவனம். நந்தவனத்தைச் சுற்றி கோவில் காடுகள். கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் குளம். காடுகளை ஒட்டி குளங்கள். குளம் நிறைந்தால் அடுத்த குளம், அடுத்த குளம் என்று 60,000 குளங்களும் ஏரிகளும் வெட்டி வாழ்ந்ததாக தமிழக வரலாறு கூறுகிறது. தமிழ்நாடு ஒரு மழை மறைவுப் பிரதேசம் என்று நம் மக்கள் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள். மழை வேண்டுமானால் மலையில் காடுகள் வேண்டும், சமவெளியில் காடுகள் வேண்டுமென்றும் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள். மன்னர் கேட்டார் "மாதம் மும்மாரி பொழிகிறதா? என்று. மந்திரி "பொழிகிறது அரசே" என்றார். மன்னர் உண்மையில் கேட்டது, "காடுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்பதுதான்". இந்த பாரம்பரியத்தை இழந்ததுதான் மிகப்பெரிய இழப்பு.

3. மனிதனால் அழிந்தன மரங்கள்

மரம் என்றால் உணவு. மரம் என்றால் தண்ணீர். மரம் என்றால் காற்று. மரம் என்றால் உயிர். மரம் என்றால் வாழ்வு. மரம் தானே நம் வாழ்வுக்கே அடிப்படை. மரம் என்பது உயிரா அல்லது பொருளா? என்று கேட்டால் “உயிர்” என உடனே பதில் சொல்லுகிறோம். ஆனால் நம் பார்வையில் மரம் என்பது சட்டம், நாற்காலி, ஜன்னல், விறகு, இலை, பழம் என்றுதானே இருக்கிறது?

தற்போதைய நமது கண்டுபிடிப்பின்படி, ஒரு பெரியதாளில், 800 பக்கங்களுக்கு அச்சடிக்கும் அளவிற்கு, மனிதனின் பொருளாதாரத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய தாவரங்கள் உலகெங்கும் உள்ளன. இந்தத் தாவரங்கள் 10 விதங்களில் மனிதர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. உணவாக, தீவனமாக, எருவாக, விறகாக, வீட்டுமரச்சாமான்களாக, விவசாயக் கருவிகளாக, ஆடைகளாக, மூலப்பொருட்களாக, மருந்தாக மற்றும்

மரங்கள் வரங்கள்

இறுதிச்சடங்குகளை நிறைவேற்றுவதற்காக என மனித வாழ்வோடு மரங்கள் ஒன்றியுள்ளன.

எப்போது மரங்கள் ஓர் உயிரினமாகப் பார்க்கப்படாமல், பொருளாகப் பார்க்கப்பட்டதோ, அப்போதிருந்து மரங்கள் அழியத் தொடங்கின. ஆலைத் தொழில் பெருக ஆரம்பித்தபொழுது ஆடைகளின் உருவாக்கத்திற்காகவும் மரங்கள் அழிக்கப்பட்டன. ஆலைகளும், வணிகங்களும் உருவாகும் காலத்தில் ஆற்றோங்களிலும் விளைநிலங்களிலும் நகரங்கள் பெருகத்தொடங்கின. அப்போதும் மரங்கள் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு படிப்படியாக மரங்கள் அழிக்கப்பட்டன.

நமது தேசத்தை ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்டபோது, இங்கிருக்கும் பொருள் வளங்களை வெளிநாட்டுச் சந்தைக்கு கொண்டு சென்று, விற்றுக் காசாக்கும் நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்தது. எனவே அதற்கென இரயில் பாதை அமைக்க வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு இருந்தது. 19ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில், இரயில் பாதை அமைப்பதற்கென சாலையோரங்களில் இருந்த அத்தனை மரங்களும் வெட்டப்பட்டன, இது முதல் கட்டம். மேலும் இரயில் தண்டவாளங்கள் போடவும் பெருமளவில் மரங்கள்

மரங்கள் வரங்கள்

வெட்டப்பட்டன, இது இரண்டாவது கட்டம். இரயில் பெட்டி செய்வதற்கென மரங்கள் வெட்டப்பட்டன, இது மூன்றாவது கட்டம். இரயில் பெட்டிகளை உருவாக்க தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. தொழிற்சாலைகள் அமைக்கவும் மரங்கள் வெட்டப்பட்டன, இது நான்காவது கட்டம். அந்த தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கென குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டன. அதற்கும் மரங்கள் வெட்டப்பட்டன, அது அடுத்த கட்டம். இவ்வாறு மரங்களை அழிப்பது தொடர்ந்து நடந்தது.

தமிழ்நாட்டின் 60 - 70 சதவீத நிலப்பரப்பு அடுத்த 35 வருடங்களில் பாலைவனமாகி விடும் என்பது ஆய்வாளர்களின் அறிக்கை. இந்தியாவின் ஜனத்தொகை அடுத்த 35 வருடங்களில் இன்றைய ஜனத்தொகையைப் போல இரண்டு மடங்காகிவிடும் என்று புள்ளிவிபரம் சொல்லுகிறது. அதாவது நாம் இருநூறு கோடி மக்களாகி விடுவோம். அந்த 100 கோடி மக்களுக்கு இருக்க வீடு, சாலை வசதி, பள்ளிக்கூடங்கள், தொழிற்சாலைகள் எல்லாமே வேண்டும். இவை இப்பொழுது விவசாயம் செய்யும் நிலங்களை ஆக்ரமித்துவிடும். அப்படியானால் இருநூறு கோடி மக்களுக்குத் தேவையான உணவு உற்பத்திக்கு தரிசுநிலங்களையும் மானாவாரி நிலங்களையும் எதற்கும் உபயோகப்படாத நிலங்களையும் நம்பியிருக்க

மரங்கள் வரங்கள்

வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிறது. அதுமட்டுமல்ல, இப்போது உள்ள உற்பத்தியைவிட குறைந்தது நான்கு மடங்காவது அதிகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைய நிலங்களிலிருந்து இந்த அளவு உணவு உற்பத்திக்கு வாய்ப்பிருக்கிறதா? உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு என்பது கனவாகிவிட்ட சூழ்நிலையில் நம் அடுத்த சந்ததியினர் சந்திக்கப்போவது வறுமை, இடப்பெயர்ச்சி அல்லது ஒரு பாலைவனக் கலாச்சாரம்.

ஆங்கிலேயர்கள் நமது நாட்டை விட்டு வெளியேறும்போதே 23 சதவிகித காடுகள் இங்கே இருந்தன. அப்போதே 33 சதவிகித காடுகளுக்கான தேவை அறியப்பட்டிருந்தது. அதற்கென தொடர்ந்து திட்டங்கள் தீட்டி, இவ்வளவு ஆண்டுகளாக முயற்சிகள் எடுத்தும், சதவிகிதம் அதிகரிக்கப்படாதது மட்டுமல்லாமல், 8 சதவிகிதமாக அது குறைந்துவிட்டது. 17 சதவிகிதம் காடுகள் இருப்பதாக வனத்துறையின் ஆய்வு குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் செயற்கைக்கோள் மூலமாக ஆய்வு செய்து பார்க்கும்போது 11 சதவிகிதம் மட்டுமே காடுகளாக உள்ளன. அதிலும் 3 சதவிகிதம் முள்ளுக்காடுகள் மட்டுமே உள்ளன.

தமிழ்நாட்டின் நிலவரம் இன்னமும் மோசமானது, ஏனென்றால் தென்மாநிலங்களிலேயே தண்ணீர் குறைவான

மரங்கள் வரங்கள்

மாநிலம் தமிழகம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் இங்கேயே உற்பத்தியாகின்ற ஆறுகள் தாமிரபரணியைப் போல சிறிய ஆறுகள்தான். தாமிரபரணி திருநெல்வேலியில் உற்பத்தியாகி தூத்துக்குடியில் கடலில் கலந்து விடுகிறது. பாலாறுக்கு தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், ஆந்திராவில் மழை பெய்தாக வேண்டும். காவிரியில் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், கர்நாடகாவில் மழை பெய்தாக வேண்டும். வைகையில் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், கேரளாவில் மழை பெய்தாக வேண்டும். அதன் பாதிப்பு தமிழ்நாட்டிலும் இருக்கும். தற்போதைய சூழ்நிலை அப்படித்தான் உள்ளது.

நீலகிரி மலைத்தொடரிலும் தமிழ்நாட்டிற்கென இருக்கும் பகுதிகளில் காட்டுமரங்களை அழித்துவிட்டு, தேயிலைத் தோட்டத்தையும் உருளைக்கிழங்கு, முட்டைக் கோஸ் போன்றவற்றையும் பயிரிடத் துவங்கினோம். அதில்தான் அழிவே ஆரம்பித்தது. ஏனென்றால், மலைப் பிரதேசங்களில் பெய்கின்ற மழைதான் நமக்கு ஆற்றில் தண்ணீராக வரும். இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் அது தடைபட்டது. ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயே ஆரம்பித்த இந்த செயல் இன்றும் தொடர்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் 36 ஆறுகள் இருந்ததாக வரலாறு. இதில் காவிரி நீர்ப்பிடிப்பு பகுதிதான் தமிழ்நாட்டின்

மரங்கள் வரங்கள்

பெரும்பகுதியில் ஊடுருவியுள்ளது. கர்நாடகத்திலிருந்து வரும் காவிரியாற்று நீர், தமிழ்நாட்டின் விளைநிலங்களில் 60 சதவிகிதம் பாய்கிறது. காவிரி மட்டுமின்றி பவானி, நொய்யல், அமராவதி, கொள்ளிடம், பெண்ணாறு, பாலாறு, வைகை, தாமிரபரணி என பல ஆறுகள் தமிழகத்தை வளப்படுத்திய ஆறுகளாக இருந்தாலும், தற்போது அவை கழிவுகளைச் சுமந்து செல்லும் ஆறுகளாக மாறிப் போய்விட்டன.

ஆற்றின் நீர்வரத்து குறைந்துவிட்டது. ஆற்றோர மணல், வண்டி வண்டியாக அள்ளப்படுவதால் தண்ணீரை உறிஞ்சி வைத்துக்கொள்ள வழியில்லாமல் போய்விட்டது. மணல் இல்லாததால் பூமிக்குள் தண்ணீர் இறங்குவது தடைபட்டது மட்டுமல்ல, ஆற்றின் வேகம் அதிகரித்து அது வீணாகக் கடலில் சென்று கலப்பதைத் தடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

தொல்காப்பியத்தில், "உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே" என சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீரும் நிலமும் சேர்ந்தால்தான் உணவு. மரம் இல்லாவிடில் மண்ணில்லை, மண்ணில்லையெனில் நீரில்லை. நீரில்லா இடத்தை பாலைவனம் என்கிறோம். நீரில்லாவிடில் பூமிக்கடியில் நெருப்பின் தன்மை மிகுந்திருக்கும். அது அழிவிற்கான

மரங்கள் வரங்கள்

அறிகுறி. பாலவனத்தில் மணல் இருக்கிறது. ஆனால் மண் இல்லை. உயிரினம் இல்லை. மரங்கள் இருந்தால் மட்டுமே. மரங்களின் கழிவுகள் பூமியில் சேரும்போது மட்டுமே மணல் என்பது மண்ணாகிறது. அதன் பிறகுதான் உயிரினங்கள் அங்கே வாழும். எனவே அடிப்படையாய் இருப்பது மரங்கள்தான். மரங்கள் அழியும்போது அந்த நிலப்பகுதி பாலவனமாகி உயிரினங்கள் வாழத் தகுதியற்றுப் போய்விடும்.

பாலநிலத்தில் மரம் வளராது என்று சொல்வது அறியாமை. மரம் இல்லாததால் தான் அந்த நிலப்பகுதி பாலவனமாகிவிட்டது என்பதே உண்மை. பாலநிலத்தில் மரம் வளர்த்திடும் வேளாண் தொழில்நுட்பத்தினை விஞ்ஞானி ஒருவர் எளிமையாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அதாவது ஆழமாக வேரூன்றி வளர்ந்த பெரிய மரத்தின் விதைகளையெடுத்து, களிமண்ணில் உருட்டி நன்றாக காயவைக்க வேண்டும். அந்த விதைகளை ஹெலிகாப்டர் மூலமாக பாலவனப் பகுதிகளில் தூவிவிட வேண்டும். சரியான சூழலில் அது துளிர்க்கத் தொடங்கும். அதன்மூலம் அந்த மண்ணின் தன்மை மாறத்தொடங்கும். மரங்கள் மட்டுமே பாலவனத்தை வனமாக்கும்.

உண்ணக்கனி
ஒதுங்க நிழல்
உடலுக்கு மருந்து
உணர்வுக்கு விருந்து

அடையக்குடில்
அடைக்கக் கதவு
அழகு வேலி
ஆடத்தூளி

தடவத் தைலம்
தாளிக்க எண்ணெய்
எழுதக் காகிதம்
எரிக்க விறகு

மரந்தான்
மரந்தான்
எல்லாம் மரந்தான்

மறந்தான்
மறந்தான்
மனிதன் மறந்தான்

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து

4. சுற்றுச்சூழலில் மாறுதலும் மாசுபடுதலும்

மின்சார உற்பத்திக்கு நிலக்கரியையும் பெட்ரோலிய பொருட்களையும்தான் எரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி எரித்து வரும் புகையில் கரியமிலவாயு ஒரு மணி நேரத்திற்கு குறைந்த பட்சம் 25 லட்சம் டன். ஒரு டன் ஆயிரம் கிலோ. ஒரு மணி நேரத்திற்கு 25 லட்சம் டன் கரியமிலவாயு, நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக காற்று மண்டலத்தில் கலக்கப்படுகிறது. இதனால் பருவநிலை மாறுபாடு என்னும் மிகப்பெரிய பிரச்சினையை உலகம் சந்திக்கிறது. உலகின் சராசரி உஷ்ணம் அதிகமாகியிருக்கிறது. எந்த அளவு என்றால் வடதுருவ, தென்துருவங்களில் இருக்கும் பனிமலைகள் உருகி கடல்மட்டம் உயர்வதில் உலகின் பாதி நிலப்பரப்பு கடலுக்குள் போய்விடும் என்பது கதையல்ல நிஜம். பருவநிலை மாறுபாடு என்பதுதான் உலகத்தலைவர்கள் அஞ்சும் மிகப்பெரும் பிரச்சினை. ஏனென்றால் உணவு உற்பத்தி என்பதே சூதாட்டமாகிவிடுகிறது.

மரங்கள் வரங்கள்

கரிக்காற்று அதிகமாகி உயிர்க்காற்று குறைந்தால் இந்த பூமியில் யார் இருக்க முடியும். இந்த பூமியே பாலைவனமாகிவிடும் அபாயத்தை நோக்கி வெகுவேகமாக போய்க் கொண்டிருக்கிகிறது. இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு மரம் எப்படி தீர்வாகமுடியும்?

சூரியசக்தி ஒன்றுதான் உலகின் சக்திக்கு ஆதாரம். இந்த சக்தியை உணவாக்கக்கூடிய ஆற்றல் இலைகளில் இருக்கும் பச்சையத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. பச்சை இலைப்பரப்பு அதிகமானால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும் என்பது நமக்குத் தெரியும். மக்கள்தொகை அதிகரிப்பினால் குறையப்போகும் விவசாய நிலப்பரப்புகளில், நிலத்தை இரு பரிமாணமாகப் பார்த்து காடுகளை அழித்து காபியையும் தேயிலையையும் பயிரிடுவதைவிட, உணவு உற்பத்தியினை முப்பரிமாணமாகப் பார்க்க வேண்டி வந்தால் அதில் முதன்மையான இடம் மரங்களுக்குத்தான். நாட்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மரங்களானால் நாடு தன்னிறைவடைய வாய்ப்பிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது.

தஞ்சாவூரில் ஒரு விவசாயி உழுது தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார் என்றால் மலையில் இருக்கும் மரங்களுக்கும் அவருக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதை மறந்து, மலையில் மரங்களை வெட்டி, இடுப்பளவு காபி, டீ, முழங்காலளவு

மரங்கள் வரங்கள்

முட்டைக்கோசு, கணுக்காலளவு காலிப்ளவர், உருளைக் கிழங்கு இவற்றைப் பயிரிடுகிறோம். இவ்வாறு செய்தால் மழை வருமா? அல்லது மண் அரிப்பைத்தான் தடுக்குமா?

நீரின்றி உயிரியக்கம் இல்லை. மழைநீர் மேலிருந்து விழும்போது மேற்பரப்பில் இருக்கும் மண்ணை பெயர்த்து எடுத்துவிடுகிறது. ஆனால் மரக்குடை மேலே மழைநீர் விழுமானால் அதன் வேகம் தணிகிறது. இலைகள் மீதும், கிளைகள் மீதும், மரத்தண்டுகள் மீதும், மழைநீர் வீழ்ந்து கிழே வரும்போது அதன் வேகம் வெகுவாகக் குறைகிறது. இது மண்ணரிப்பினைத் தடுக்கிறது.

காடுகளை அழித்தே நகரங்கள் உருவாக்கப் படுகின்றன. நகரங்களில் நிறைய போக்குவரத்து சாதனங்களும், ஆலைத் தொழில்களும் பெருமளவு நச்சுப்புகையினை வெளியிடுவனவாக இருக்கின்றன. தொடர்ந்து இவை நச்சுப்புகைகளை காற்றில் கலக்க விடுகின்றன. ஆனால் புகையினை உள்வாங்கக் கூடிய மரங்களை வெட்டிவிட்டு, நச்சுப்புகையினை வெளிவிடும் ஆலைத் தொழில்களையும், போக்குவரத்து சாதனங்களையும் நகரங்களில் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இதன் காரணமாக அண்டவெளியின் வெப்பம் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. சுவாசிப்பதற்கே காற்று

மரங்கள் வரங்கள்

இல்லாமலிருக்கும் சூழல் நம்மை நெருங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. இன்னும் சிறிதுகாலத்தில், சுவாசிப்பதற்கென ஒரு கூண்டிற்குள் சென்று, சுத்தமான காற்றினை சுவாசித்துவிட்டு வரக்கூடிய சூழல் வந்துவிடும். இல்லாவிடில், ஆக்சிஜன் சிலிண்டரை போகுமிடமெல்லாம் முதுகில் சுமந்துகொண்டு போகக்கூடிய சூழல் வந்துவிடும்.

தற்போது பெருநகரங்களில் தண்ணீருக்கான பிரச்சினை தீர்க்க முடியாததாக உள்ளது. ஏனென்றால், மரங்கள் மட்டுமே தண்ணீரை நிலத்திற்குள் உறிஞ்சி வைத்துக்கொள்ளும் திறன் கொண்டவை. நகரங்களில் எங்கு பார்த்தாலும் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு தார் ரோடுகளும், சிமெண்ட் கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் பூமிக்குள் தண்ணீர் இறங்குவதற்கான வழிகள் பெருமளவு அடைபட்டுள்ளன. எனவே அன்றாடத் தேவைகளுக்கென தொலைவிலுள்ள ஆறுகளிலிருந்து நகரங்களுக்கு தண்ணீர் எடுத்து வரப்படுகிறது. இதனால் தண்ணீர் எடுக்கப்படும் ஆற்றோர கிராமங்களின் விவசாய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

மேலும் ஆற்றங்கரையோர காடுகள் அழிந்ததாலும், மலைகள் மீதிருந்த காடுகள் அழிந்ததாலும், மேல்மண் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. மேகங்களை மழை

மரங்கள் வரங்கள்

மேகங்களாக மாற்றும் சமவெளிக் காடுகள் பெரும்பாலான பகுதிகளில் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. இதனால் பருவமழை குறைந்துவிட்டது. புயல்மழை மட்டுமே பெய்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் கீழ்க்கடற்கரை ஓரமாக மரங்கள் இருந்தபோது, வங்காள விரிகுடாவிலிருந்து காற்று வருமானால், அதன் வேகத்தை மரங்கள் தடுத்து மழையை மட்டும் பொழியச் செய்தது. அதனால்தான் அதனை வடகிழக்குப் பருவமழை என்று சொன்னோம். தற்போது தமிழ்நாட்டில் பருவமழை பெய்யாமல், புயல்மழை மட்டும் பெய்கின்ற நிலைமை உள்ளது. கடந்த 16-18 வருடங்களாக அப்படித்தான் உள்ளது.

பருவமழைக்கும் புயல்மழைக்கும் வித்தியாசம் என்னவென்றால், பருவமழை எப்போது பெய்யும் என்பது விவசாயிக்குத் தெரியும். அதற்கேற்றாற்போல் விதை நடுதல், களைபறித்தல், நீர்பாய்ச்சுதல், அறுவடை செய்தல் போன்றவற்றை அவர் திட்டமிட்டு செய்து கொள்வார். ஆனால் புயல்மழை எப்போது வருமென்று விவசாயிக்குத் தெரியாது. அது விதைக்கும்போது வராமல், அறுவடைக் காலங்களில் வந்து அனைத்தையும் அழித்துவிடும். தற்போது அதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில்தான் உலகிலேயே அதிகப்படியாக மழை பெய்கிறது. வருடத்திற்கு சராசரியாக 1170 மி.மி.

மரங்கள் வரங்கள்

மழை கடந்த 100 வருடங்களுக்கு மேல் பெய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதில் 50 சதவீதம் கடலில் வீணாக வெள்ளமாக கலக்கிறது. அதுவாவது பரவாயில்லை. அது போகும்போது மேல்மண்ணை எடுத்துப் போகிறது. எந்த அளவுக்கு என்றால், ஒரு வருடத்தில் இவ்வாறு எடுத்துச் செல்லும் மண்ணை செங்கல் ஆக்கினால் இந்தியாவின் ஒரு வருட கட்டிடத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யலாம். உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒரு அங்குலம் மேல் மண்ணை இயற்கை உருவாக்க பலநூறு ஆண்டுகளாகின்றன. எப்படியிருந்தாலும் அடுத்த 35 வருடத்தில் இழந்த மேல்மண் உருவாக்க வாய்ப்பிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்பதுதான் பதில். மேல்மண் போன நிலத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்யமுடியாது. முட்களும் களைகளும் மட்டுமே இருக்கமுடியும்.

மரங்கள் இல்லையேல்
காற்றை எங்கேபோய்ச்
சலவை செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல்
மழைக்காக எங்கேபோய்
மனுச் செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல்
மண்ணின் மடிக்குள்ளே
ஏதப்பா ஏரி?

பறவைக்கும் விலங்குக்கும்
மரம்தரும் உத்தரவாதம்
மனிதர்நாம் தருவோமா?

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து

5. மரங்கள் வரங்கள்! வளர்ப்போம் வாருங்கள்!!

மற்ற உயிரினங்களுக்கு சுற்றுச்சூழலை மாற்றும் திறனில்லை, மனிதர்களுக்கு மட்டுமே தேவைக்கேற்றபடி சுற்றுச்சூழலை மாற்றும் திறனுள்ளது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் சந்ததியினர் அதில் தொடர்ந்து ஈடுபடவில்லை. அவர்களது மனப்பான்மையில் அது மரியாதைக்குரிய தொழிலாக அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை. கல்வியை முடித்தவுடன் வேறு வேலை பார்க்க சென்றுவிடுகிறார்கள். இந்த சூழ்நிலை மாறவேண்டுமானால் விவசாயத்தினை வருமானம் தரக்கூடிய நிலைக்கு மாற்றியாகவேண்டும்.

அதற்கான முதல்படி விவசாயத்தை மரச்சாகுபடியாக மாற்றுவதுதான். இதுவரை நடந்த மரச்சாகுபடியில், சாகுபடியினை ஓரினப்பயிர் சாகுபடியாகவே விவசாயிகள் மேற்கொண்டார்கள். அதாவது அவர்களது நிலத்தில் சாகுபடிக்கென வெறும் தென்னை மரங்களையோ அல்லது சவுக்கு மரங்களையோ அல்லது மூங்கில் மரங்களையோ

மரங்கள் வரங்கள்

மட்டும் வளர்த்து வந்தனர். அவ்வாறில்லாமல் நமது பொருளியல் தேவை, உயிரியல் தேவை என இரண்டு தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் விதமாக சாகுபடியினை மேற்கொண்டால், நிலம் முழுவதும் காடாக வளரும்.

தற்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரை தேவைக்கும் அதிகமாக விளைவிக்கின்றனர். இதனால் அதற்குரிய விலையும் கிடைப்பதில்லை. விளைச்சலும் வீணாகிறது. அவ்வாறில்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு எந்த அளவு அந்தப் பயிர் தேவையோ, அந்த அளவிற்கு மட்டும் அதனை சாகுபடி செய்துவிட்டு, எஞ்சியுள்ள இடங்களில் மற்ற பயிர்களை சாகுபடி செய்தால், விவசாயம் வளமானதாய் அமையும்.

உணவுமுறையிலும், உழவுமுறையிலும் மாற்றம் ஏற்படும்போது விவசாய சாகுபடி பெருமளவு பயனளிப்பதாக அமைகிறது. மரச்சாகுபடிக்கும் பயிர்ச்சாகுபடிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், பயிர்ச்சாகுபடிக்கு மீண்டும் மீண்டும் நிலத்தைத் தயார் செய்தாக வேண்டும், நீர்பாய்ச்ச வேண்டும், உரமிட வேண்டும், பல கடினமான வேலைகளை செய்தாக வேண்டும். ஆனால் மரத்தை ஒரு வருடம் சரியாக பராமரித்து வளர்த்துவிட்டால், அதன் பின்னர் எதுவும்

மரங்கள் வரங்கள்

செய்யத் தேவையில்லை. அதிலிருந்து விளைச்சலை மட்டும் அறுவடை செய்தால் போதும், வாழ்க்கைமுறை மிக எளிதாகிவிடும்.

க்யூபா நாட்டின் அனுபவம் ஒரு புத்தமாக வெளிவந்திருக்கிறது. நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் நகரத்தில் வாழ்ந்தோரும் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டனர். தங்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகள், பழங்கள், கீரைகள் அனைத்தையும் நகரத்திலேயே உற்பத்தி செய்தனர். இவ்வாறு அனைவரும் மேற்கொள்ளலாம்.

இந்தியாவில் ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை கணக்கில் எடுத்தால், அதில் 75% சதவிகிதம் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு பற்றாக்குறை. 75% சதவிகிதம் குழந்தைகளுக்கு இரும்புச்சத்து பற்றாக்குறை. 57% சதவிகிதம் குழந்தைகளுக்கு வைட்டமின் 'ஏ' பற்றாக்குறை. எனவே இந்த குறைபாடுகளைப் போக்க வீட்டிலோ அல்லது வீட்டிற்கருகிலோ வளர்க்கவேண்டிய மரங்களைக் குறித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

10லிருந்து 12 வகை மரங்களை வீட்டில் வளர்க்கலாம். அதில் முதன்மையானது முருங்கை மரம். அதிலுள்ள காய்களையும் சமைத்து உண்ணலாம்,

மரங்கள் வரங்கள்

இலைகளையும் உண்ணலாம். அதில் சுண்ணாம்புச்சத்து, புரதச்சத்து, இரும்புச்சத்து ஆகியன உள்ளன. உணவாக பயன்படுவதோடு, மலச்சிக்கலையும் அது விலக்குகிறது. முருங்கை இலை, முருங்கைப்பூ, முருங்கைப்பிஞ்சு, முருங்கைக்காய் என அந்த மரத்திலுள்ள எல்லாமே மனிதர்களின் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றவை.

பப்பாளி மரமும் அதுபோன்று பயனுள்ளது தான். காலை உணவில் பப்பாளிப்பழத்தை சேர்த்துக்கொண்டால் சமையலறையில் பெருமளவு வேலை மிச்சம். பப்பாளிப்பழத்தில் தேவையான அளவு வைட்டமின் 'ஏ', 'பி', 'சி' ஆகியன உள்ளன. ஏழு மாதத்திலேயே காய்க்கத் துவங்கும் பப்பாளிக் காய்கள், பத்தாவது மாதத்தில் பழுக்க ஆரம்பிக்கின்றன. ஒவ்வொரு இலைக்கும் ஒரு காய் என பப்பாளி மரம் பலன் தந்து கொண்டேயிருக்கும். எல்லாக் காலங்களிலும் அது காய்க்கின்றது. காயாகவும், காயின் மேல் பகுதியிலிருந்து வரும் பாலினை மருந்தாகவும், இலையினை மாட்டு மூத்திரத்தில் ஊறவைத்து பூச்சிக்கொல்லி மருந்தாகவும் என பலவிதங்களில் அதனைப் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்தது நெல்லி மரம். குழந்தைகளை பிரச்சினைக்கு ஆட்படுத்துவது சளித்தொல்லைதான்.

மரங்கள் வரங்கள்

வைட்டமின் 'சி' பற்றாக்குறையால்தான் சளி பிடிக்கிறது. நெல்லியில் வைட்டமின் 'சி' நிறைய உள்ளது. சுவைமிக்க நெல்லி ஊறுகாய்களையும், நெல்லியைக் கொண்டு அருமருந்துகளையும் தயாரிக்கலாம்.

நான்காவது கொய்யா மரம், கொய்யாப் பழத்தில் வைட்டமின் 'சி' மிகுந்திருக்கிறது. வயிற்றுப்போக்கு இருக்கும்போது, கொய்யாக்காய்களை சாப்பிட்டால் வயிற்றுப்போக்கு சரியாகிவிடும். மலச்சிக்கல் இருக்கும்போது, கொய்யாப்பழத்தை சாப்பிட்டால் அது மலச்சிக்கலை குணப்படுத்திவிடும். மூக்கில் சளி இருந்தால் கொய்யா மரத்தின் தளிர்களை உண்பது சரியான மருந்து. சிறிய இடத்திலேயே இம்மரம் வளரக்கூடியது.

ஐந்தாவது, எலுமிச்சை மரம். எலுமிச்சை நமது உடலுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தருகிறது. குழம்பு, ரசம் வைக்காமல் சோற்றில் எலுமிச்சை சாற்றினைப் பிசைந்து அப்படியே உண்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தது வாழையும், தென்னையும். இவையும் பயனுள்ள மரங்கள்தான். தண்ணீர்ப் புழக்கமுள்ள பகுதிகளில் இவற்றை நட்டு வளர்க்கலாம். இவைகளுக்கு

மரங்கள் வரங்கள்

அடுத்ததாக சீத்தாப்பழ மரம். இதனை வீதியிலேயே நட்டு வளர்க்கலாம். சீத்தாப்பழ மரத்தின் இலைகளை பூச்சிவிரட்டியாகவும் பயன்படுத்தலாம். இந்த மரம் வெட்ட வெட்டத் துளிர்க்கக் கூடியது. ஒரு சிறிய கிளைப்பகுதியை வெட்டி வேறிடத்தில் நட்டால், அது துளிர்த்து, பருவகாலத்தில் பலன்தரத் தொடங்கும்.

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு கறிவேப்பிலை மரம் இருக்கவேண்டும். கறிவேப்பிலை, உணவாகவும் மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. வீட்டில் மேலும் இடமிருந்தால் ஒரு மாமரமும், பலாமரமும் வைக்கலாம். வீட்டின் முகப்பில் ஒரு வேப்பமரம் இருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு திட்டமிட்டு வளர்த்தால், வீட்டைச் சுற்றி எப்போதும் நிழலும் இருக்கும், வீட்டிற்குள் குளிக்காற்று வீசும். அதுமட்டுமல்ல, ஊரில் யாரும் உணவின்றி பட்டினியாக இருக்க வேண்டியதில்லை.

தற்போது தோப்பில் 25 அடிக்கு ஒரு தென்னை மரத்தினை நடுகிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும், தேங்காய் விலை குறைந்துபோனால் கவலைப்படுகிறார்கள். தென்னை மரத்தினை 25 அடிக்கு ஒன்று என்ற அளவில் இல்லாமல்

மரங்கள் வரங்கள்

50 அடிக்கு ஒன்று என நடவேண்டும். அந்த இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட இடத்தில் வேறு ஒரு அகலக்குடை மரத்தினை நடவேண்டும். நான்கு விதமான அகலக்குடை மரங்களை நடலாம். மா, பலா, முந்திரி, சப்போட்டா. இந்த அகலக்குடை மரங்களுக்கு இடையில் நெல்லி, எலுமிச்சை, கொய்யா என சின்னக்குடை மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். அதற்கும் இடைப்பட்ட இடங்களில் மரச்சட்டங்களுக்குப் பயன்படும் மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். ஈட்டி, தேக்கு, வேங்கை போன்றவை அதற்கு உதாரணங்கள்.

வங்கிகளில் சிறுசேமிப்பு, நிரந்தர வைப்புநிதி என்று இருப்பதுபோல இந்த அகலக்குடை மரங்கள் சிறுசேமிப்பு. ஈட்டி வேங்கை போன்றவை நிரந்தர வைப்புநிதி. 20 வருடங்களுக்குப் பிறகு இந்த மரங்களை வெட்டினால் ஒரு பெருஞ்செலவினை சமாளிக்கக்கூடிய வருவாயினை அது கொடுக்கும். தேவைப்படும் காலத்தில் நன்கு வளர்ந்த மரங்களை விற்றுக் காசாக்க முடியும்.

மேலும் காலியிடம் இருக்குமானால் அங்கே சவுக்கு மரத்தை நட்டு வளர்க்கலாம். மூங்கில் கன்றுகளையும் வேலியோரங்களில் நடலாம். அது

மரங்கள் வரங்கள்

வேலியாகவும் பயன்படுவதோடு 5 வருடங்கள் கழித்து அது வருவாயைத் தரும். மேலும் ஆங்காங்கே இலவ மரங்களையும் நட்டு வளர்க்கலாம், அது மூன்று வருடங்களில் வருவாயைத் தரக்கூடியது. அவைகளுக்கு இடையே உள்ள இடங்களில் ஆமணக்கு கன்றுகளை நட்டு வளர்க்கலாம். அதுவும் ஒரு வருவாயைத் தந்து கொண்டிருக்கும். ஆமணக்குகளுக்கு இடையில் துவரை பயிரடலாம். துவரை ஆறுமாதத்தில் வருவாய் தரக்கூடியது.

ஆறு மாதத்தில் வருவாய் தரும் துவரையில் ஆரம்பித்து 9 மாதத்தில் வருமானம் தரும் ஆமணக்கு, ஒரு வருடத்தில் வருமானம் தரும் முருங்கை, இரண்டாவது வருடத்தில் வருமானம் தரும் பப்பாளி, இலவமரம், கொய்யா, நெல்லி, மூன்று வருடத்தில் பலன்தரத் தொடங்கும் எலுமிச்சை, நான்காவது வருடம் காய்க்கத் துவங்கும் மாமரம், ஐந்தாம் வருடத்தில் மூங்கில், தென்னை இப்படி பல அடுக்குகளாக நட்டு தோட்டம் முழுவதும் மரங்களால் நிறைக்கவேண்டும். அது ஒரு நான்கு அடுக்கு மாடித் தோட்டம் போல காட்சியளிக்கும். சிலவற்றை நீங்கள் அகற்றினாலும், அந்த இடம் காலியாக இருக்காது.

மரங்கள் வரங்கள்

தென்னை மரங்களுக்கு நிறைய வெய்யில் தேவை, பாக்கு மரங்களுக்கு அதிக வெய்யில் தேவையில்லை. எனவே நான்கு தென்னை மரங்களுக்கிடையில் நான்கு பாக்கு மரங்கள் இருக்கவேண்டும். எனவே, 50 அடிக்கு ஒரு தென்னை என்ற அளவில் நடவேண்டும். அப்படியிருந்தால் நடுவில் இருக்கின்ற மாமரத்திற்கும், பலாமரத்திற்கும் தேவையான அளவு வெய்யில் கிடைக்கும்.

இந்த மா, பலா மரங்கள் மெதுவாக வளர்வன. அவைகளுக்கிடையே இருக்கும் கொய்யா, நெல்லி போன்றவை வேகமாய் வளர்ந்து பலன் கொடுக்கக் கூடியவை. மா, பலா போன்றவை பெரிதாக வளரும்போது அதுவரை வருவாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கொய்யா, நெல்லி போன்றவை முதிர்ந்துபோய் பூமிக்கு எருவாய் மாறிவிடும்.

மரச்சட்டங்களுக்கென வளர்க்கப்படும் மரங்கள் நேராக வளர்வன. அவை மற்ற மரங்களுக்கு இடையூறாக இல்லாமல் நேராக சூரியனை நோக்கி உயரமாய் வளரக்கூடியவை. இவ்வாறு பயிரிட்டு வளர்த்தால் இது அதிக வருவாய் தரக்கூடியதாகத்தான் அமையும்.

மரங்கள் வரங்கள்

சுலபமாக முளைத்து வளரக்கூடியது ஆமணக்கு. ஆமணக்கு விதையை நட்டு வளர்த்தால் அது சுலபமாக வளர்ந்து அந்த இடத்தை முடிக்கொள்ளும். ஆமணக்கு விதையைக் கொண்டு எண்ணெய் தயாரிக்கலாம். அந்த எண்ணெயை சமையலுக்கும் பயன்படுத்தலாம். தலையில் தேய்த்துக் கொள்ளவும் பயன்படுத்தலாம். அதைக் கொண்டு மெருகெண்ணெய் தயாரிக்கலாம். ஆமணக்கு விதை பயிர் பாதுகாப்புப் பொருளாகவும், அதன் புண்ணாக்கு நிலத்திற்கு உரமாகவும் பயன்படுகிறது.

முருங்கையும் அப்படித்தான். அதன் வாதினை வெட்டி, நிலத்தில் ஊன்றினால் அதுவும் வேகமாக வளர்ச்சியடையும். அகத்தி விதையையும் அவ்வாறு நிலத்தில் ஊன்றி வளர்க்க முடியும். அதன் இலையை ஆடுகளுக்கு தீவனமாக்கலாம், கீரையாகவும் உண்ணலாம்.

காவிரி பாயும் இருகரைகளிலும் காடு விரிந்து கிடந்தது. மா, பலா, வாழை, வாகை, வேம்பு, பூவரசு, கொன்றை, கோணப்புளி, துளசி, சோம்பு, வேங்கை, நாவல், அத்தி, ஆல், அரசு, குமிழம், தேக்கு, மருதம், இடும்பம் என பல மரங்கள் ஆற்றங்கரைகளில் தழைத்து வளர்ந்தன. இப்போதும்கூட ஆற்றோரங்களில் இவற்றை வளர்க்க முடியும்.

மரங்கள் வரங்கள்

விளைநிலங்களில் விவசாயிகள் பழ மரங்களை ஓரினப்பயிர்களாகப் பயிரிட்டார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் நிறைய மருந்து மரங்களையும், தீவன மரங்களையும் வளர்க்க வேண்டும். மருந்து மரங்களைக் கொண்டு அது வளரும் கிராமப்புறங்களிலேயே குரணமாகவும், தைலமாகவும், லேகியமாகவும் தயாரித்து நோய்க்கு நிவாரணம் பெறலாம். இது நிறைய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும். கால்நடைகள் மீண்டும் பெருக தீவனமரங்கள் தேவை.

மலைப்பகுதிகளில் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி, மலைப்பிரதேசமெங்கும் மரம் நடுகின்ற பணியினைத் தொடங்கவேண்டும். இதன்மூலம் பலருக்கும் வேலை வாய்ப்பு உருவாவதோடு, மலைவளமும், மழை வளமும் பெருகும். மலைப்பிரதேசங்களில் மழைவளம் பெருகினால், நாட்டில் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை என்பதே இராது.

தரைக்காடுகள் என்ற ஒரு வகையும் உள்ளது. தரைக்காடுகளில் தற்போது ஓரினமரங்களை நட்டு வளர்க்கிறார்கள். உதாரணமாக தைலமரம். தைலமரம் ஒற்றையாக நிற்கும். அது மற்ற உயிரினங்களை வளரவிடாது. முந்திரிக்காடுகளும் அப்படித்தான் உள்ளன. அவ்வாறில்லாமல் தைலமரங்களுக்கான இடைவெளியை

மரங்கள் வரங்கள்

அதிகப்படுத்தி நட்டு வளர்த்தால், அவைகளுக்கு இடையில் மற்ற மரங்களையும் நட்டு வளர்க்கமுடியும். அப்படி வளர்த்தால் அந்த நிலமே காடாக மாறிவிடும். அந்த சூழ்நிலை மற்ற உயிரினங்களுக்கும் ஒரு ஒத்திசைவாக இருக்கும்.

மரம் வளர்ப்புமுறை:

மண்ணின் தன்மை எப்படிப்பட்டது என்பது மரம் நடுவோர்க்கு பிரச்சினையாக இருக்கத் தேவையில்லை. முதலில் குழியை ஆழமாகத் தோண்டிக்கொள்ள வேண்டும். மண்ணில் தண்ணீர் விட்டால் அது தேங்கி நிற்கக்கூடாது, அவ்வாறு தண்ணீர் தேங்கி நின்றால் வேருக்கு காற்றோட்டம் இல்லாமல்போகும். அதனால் செடியின் வளர்ச்சி தடைபடும். மண் மிகவும் கெட்டியாக இல்லாமல் இருக்க மணலையும், குப்பைகளையும் ஒன்றாகக் கலந்து குழியிலிட்டு நிரப்பினால், செடியின் வேர்கள் ஊடுருவி வளர்வதற்கேற்ற சூழல் இருக்கும். செம்மண் இருக்குமானால் மூன்றாவது பாகமாக அதனையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த மூன்று பொருட்களையும், ஒவ்வொன்றையும் மூன்றில் ஒரு பாகமாகச் சேர்த்துக் குழியில் இடவேண்டும்.

இவை எதுவுமே இல்லையென்றாலும் பிரச்சினையில்லை. குழியை வெட்டிவிட்டு நிறைய இலை

மரங்கள் வரங்கள்

தழைகளை போட்டு நிரப்பி. அதில் சாணத்தைக் கரைத்து ஊற்றி. அதனை எருக்குழி ஆக்கிவிட வேண்டும். எருக்குழியில் எதை நட்டாலும் அது வளரத்துவங்கும். குழியை சரியாகத் தயார்செய்துவிட்டால், அதில் மரக்கன்றினை மழைக்காலம் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக நடவேண்டும். செப்டம்பர் மாதத்தின் பிற்பகுதியில் மரக்கன்றுகளை நட்டுவைத்தால், அதனைத் தொடர்ந்துவரும் நான்கு மாதங்களும் மழைக்காலம்தான். அப்போது மரக்கன்று தானாக வளரத்தொடங்கும். அதனைத் தொடர்ந்து வரும் கோடைக்காலத்தில் மாதத்திற்கு 1 லிட்டர் தண்ணீர் கொடுத்தாலே போதுமானது. பின்னர் மீண்டும் மழைக்காலம் தான்.

நாம் நடுகின்ற மரக்கன்றுகளுக்கு தினசரி தண்ணீர் விடவேண்டிய தேவையில்லை. மரக்கன்றுகள் நடப்பட்ட சிறிதுகாலத்திற்கு மழையில்லாமல் இருக்குமானால், ஒரு வாரத்திற்கு மாலை நேரங்களில் மட்டும் சிறிதளவு தண்ணீர்விட வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு, இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை அரைலிட்டர் தண்ணீர்விட்டால் போதுமானது. அதன் பிறகு மூன்றாவது வாரத்தில் 2 முறை தண்ணீர் விட்டால் போதும். நான்காவது வாரம் ஒரே ஒருமுறை தண்ணீர் விட்டால் போதும். அதற்கடுத்த 15 நாட்களில் ஒரே ஒருமுறை தண்ணீர்விட்டால்

மரங்கள் வரங்கள்

போதுமானது. இவ்வாறு தண்ணீர் விடுவதை குறைத்துக் கொண்டே வரவேண்டும். ஏனென்றால், தண்ணீர் விட்டுக் கொண்டே இருந்தால் அதன் வேர் ஆழச்செல்லாமல் அங்கேயே சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்.

அடிமரத்திற்கு தண்ணீர் விடுவது சரியான முறையல்ல. அடிமரத்திற்கு தண்ணீர் விடுவதால் மரம் பலவீனப்படுகிறது. ஏனென்றால், அடிமரம் இருக்கும் பகுதி சேறாக இருக்கக்கூடாது. நாம் நிற்கிறோமென்றால், நிற்கின்ற இடம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம்மால் அதிக பளுவைத் தாங்கமுடியும். மரம் நிற்குமிடம் பலவீனமாய் இருக்குமானால், அது அந்த மரத்தையும் பலவீனமாக்கும்.

நிறைய இலை தழைகளைப் பறித்து அதனோடு மக்கிப்போகக் கூடியவை எதுவாக இருந்தாலும் அவற்றையும் கலந்து ஒரு சாண் உயரத்திற்கு செடியைச் சுற்றிப் போட்டுவிட்டால், அடிக்கடி தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டிய தேவையிருக்காது. பூமியின் மேற்பரப்பு எங்கேயும் திறந்திருக்கக் கூடாது. ஏதோ ஒரு பொருளைக் கொண்டு அதன் மேற்பரப்பு மூடப்பட்டிருக்க வேண்டும். எதற்காக பூமியின் மேற்பரப்பு மூடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றால், சூரியனின் வெப்பக்கதிர்கள் நேரடியாக

மரங்கள் வரங்கள்

பூமியைத் தாக்கினால் பல்லாயிரக்கணக்கான நுண்ணுயிர்கள் அழிந்து போய்விடும்.

இயற்கை விவசாயம்

கழிவுகளின் மறுசுழற்சிதான் இயற்கை விவசாயம். உதாரணமாக, பயிரை அறுவடை செய்யும்போது அதன் அடிக்கத்தையை காட்டிலும், நடுவில் உள்ள பாகத்தை கால்நடைகளுக்கும், நுணியில் உள்ளதை வீட்டிற்கும் கொண்டு செல்லவேண்டும். எதற்காக அடிக்கத்தையை காட்டில் விடவேண்டும்?

உதாரணமாக நெல்லை எடுத்துக்கொண்டால், நெல்லின் அடிக்கத்தை, அதாவது வேர்ப்பகுதி விஷம் நிறைந்தது. நடுப்பகுதியையும் நாம் உண்ணமுடியாது. எனவே, அவற்றை கால்நடைகளுக்குத் தீவனமாக்கினோம். இப்போது நுனிப்பகுதியில் இருக்கும் தானியம்தான் நமது வீட்டு உபயோகத்திற்கு வருகிறது. எனவே, நமது உபயோகத்திற்கு வேண்டாமெனக் கழிப்பது மண்ணுக்கும் மாட்டுக்கும் போகிறது.

வேண்டாம் என ஒதுக்கப்படுவது, அடுத்தடுத்த உயிர்களுக்கு உணவாகிறது. மனிதன் வேண்டாம் என்று கழிப்பதை மாடு உண்கிறது. மாடுகள் வேண்டாம் என்று

மரங்கள் வரங்கள்

கழிப்பதை வண்டுகளும் புழுக்களும் உண்கின்றன. புழுக்களைக் கோழி கொத்திச் சாப்பிடுகிறது. கோழியின் கழிவை நுண்கிருமிகள் உண்கின்றன. நுண்கிருமிகளையும் சேர்த்து மண்புழு விழுங்குகிறது. அதன் கழிவுகளை வேர் உறிஞ்சி இலை வரை கொண்டுபோய் சேர்க்கிறது. அந்த தாவரத்தில் நமக்குத் தேவையான பகுதியை நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். வேண்டாமென நாம் விடுத்தவை மண்ணுக்கும் மாட்டிற்கும் போகின்றன. இதுதான் கழிவுகளின் சுழற்சி. இதுதான் இயற்கை விவசாயத்தின் அடிப்படை.

அடுத்து முக்கியமாகப் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், பூமியைப் பச்சைக்குடையால் மூடுவது. தரைப்பகுதியையாவது பச்சை விரிப்பாக மாற்றியாக வேண்டும். இதனை நிரந்தரமாக்க வேண்டும். இரண்டு வகையான உணவுகளை நாம் உண்கிறோம். ஒன்று மரத்திலிருந்து வருகின்ற காய் கீரை பழம் போன்றவை, மற்றொருவகை தானியங்கள். ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்றால், அதில் காய்கறி பயிரிடும் பாகம் நான்கில் ஒரு பாகமாக இருக்க வேண்டும். நான்கில் மூன்று பாகத்தில் மரங்களையும், கால்நடை மேய்வதற்கான இடத்தையும், கால்நடைகள் தங்குவதற்கான இடத்தையும் வைத்திருப்பார்கள். அதாவது காய்கறிகளைப் பயிரிட்ட

மரங்கள் வரங்கள்

நான்கில் ஒரு பாகம் ஏக்கர் நிலத்திற்குத் தேவையானது அங்கே இருக்கும். மற்ற பகுதிகளில் உருவாக்கப்பட்டவை அனைத்தும் கால் ஏக்கருக்குத் தேவைப்படுவதைச் சார்ந்தே இருக்கும். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டால், எந்த இடுபொருளையும் விவசாயிகள் வெளியிலிருந்து வாங்க வேண்டியதில்லை. அவ்வாறு இருக்குமானால், விவசாயம் நீடித்து நிலைபெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஃஃஃஃஃ

பசுமைக்கரங்கள் திட்டம்

மாசுபட்டுவரும் சுற்றுச்சூழலை மரங்களை வளர்ப்பதன் மூலம் மேம்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம். தன்னையுணர்ந்த ஞானி, சத்குரு அவர்களின் வழி காட்டுதலுடன் இத்திட்டத்தின் செயல்பாடுகள் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன. பசுமைக்கரங்கள் திட்டத்தின் மூலமாக நடைபெறும் மரம்நடும் விழாக்களில், ஆண்களும், பெண்களும், சிறியவர்களும், பெரியவர்களும் ஆர்வமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

பசுமைக்கரங்கள் திட்டத்தின் முதற்கட்டப்பணி, தமிழகத்தின் 10 சதவீத நிலப்பரப்பில் 11.4 கோடி மரக்கன்றுகளை நட்டு வளர்த்தல் ஆகும். இந்தப்பணி, வருங்கால சந்ததியினரின் வளமான வாழ்விற்கு வழிவகுக்கக் கூடியது. மரக்கன்றுகள் தயார்படுத்துதல், மரம்நடுதல், பராமரித்து வளர்த்தல், பாதுகாத்தல் என அனைத்தும் ஆர்வம் கொண்ட அன்பர்களால் செய்யப்படுகிறது. அதற்கான பயிற்சிகள், விழிப்புணர்வு முகாம்களின் மூலமாக வழங்கப்படுகிறது.

மரங்கள் வரங்கள்

இந்தப் பணியினை மேற்கொள்ளும் மகத்தான வாய்ப்பு, இந்த தலைமுறைக்கு மட்டுமே உள்ளது. பூகோளம் நீடித்து நிலைபெற வேண்டுமெனில், இதற்கான பொறுப்பினை இந்த தலைமுறையிலேயே நம் கைகளில் எடுத்து, ஏதேனும் செய்தாக வேண்டிய கட்டாயத்தினை நாமே உருவாக்கி இருக்கிறோம். இந்தப் பணியினை மேற்கொள்வதற்கான இன்றியமையாச் சூழலை இக்காலக்கட்டம் பெற்றிருக்கிறது. எனவே, இதனை செயல்படுத்திட, ஈஷாவின் தன்னார்வத் தொண்டர்கள் குழு, தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் தொடர்ந்து மரம்நடும் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இது ஒருவராக செய்யும் பணியல்ல. அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செய்ய வேண்டிய பணி. பார்க்குமிடமெல்லாம் பசுமையாக்கிடும் பணியில் நமது கரங்களும் பங்கேற்கட்டும். பத்துகோடி மரங்கள் நட்டு, தமிழகத்தைப் பசுஞ்சோலையாக்குவோம். தனியொரு மனிதனால் செயல்படுத்த இயலாத தனிச்சிறப்புமிக்க இப்பணியில் அனைவரும் பங்கேற்போம்.

ஊர் கூடித் தேரிழுப்போம், வாருங்கள்!

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

ஈஷா

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

சத்குரு அவர்கள் தன்னை உணர்ந்த ஞானியாக, யோகியாக, குருவாகத் திகழ்பவர். ஆன்மீகத்தை அறிவியல் ரீதியாக அணுகும் சத்குரு அவர்களின் வழிமுறைகளும், மனிதகுல மேன்மைக்காக அவர் ஆற்றிடும் பணிகளும் மகத்தானவை.

சத்குரு அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஈஷா யோகா எனும் இறைநிலை யோகம், உலகெங்கும் இலட்சக்கணக்கான மனிதர்களுக்குப் பலனளித்து வருகிறது. ஈஷா அறக்கட்டளையால் நிர்வகிக்கப்படும் ஈஷா யோக மையம், கோயம்புத்தூரிலிருந்து 30 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள வெள்ளியங்கிரி மலைச்சாரலில் அமைந்துள்ளது. 64000 சதுர அடி பரப்பளவு கொண்ட ஸ்பந்தா ஹால் எனப்படும் தியானக்கூட வசதியினையும் இம்மையம் உள்ளடக்கியுள்ளது. இம்மையத்திலிருக்கும் தனித்துவம் மிக்க தியானலிங்கம், தியானம் என்ற சொல்லைக் கேளாதவர்கூட, தன்னுள் ஆழ்ந்த தியான நிலையை உணரும் வகையில், சத்குரு அவர்களால் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

வாழ்வில் மாற்றம் நிகழ்த்தும் யோகப்பயிற்சிகளை வழங்குவதோடு, கிராம புத்துணர்வு இயக்கம், பசுமைக்கரங்கள், கிராமங்களில் கம்ப்யூட்டர் வழிக் கல்விமுறை போன்ற பல்வேறு சமூகநலப் பணிகளில் ஈஷா அறக்கட்டளை வெகுமுனைப்புடன் ஈடுபட்டு வருகின்றது.

நன்றி:
கவிப்பேரரசு வைரமுத்து

ஈஷா வெளியீடுகள் அனைத்தும்
தமிழகத்தின் முன்னனிக் கடைகளில் கிடைக்கும்.

பல இலட்சம் ஆண்டுகள் பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பிறகு, மனித இனமே உச்சநிலையில் வளர்ச்சியுற்ற, மென்மையான இனமாக இருக்குமென ஒருவர் எதிர்பார்ப்பது இயல்பே. துரதிர்ஷ்டவசமாக, மனித இனமே சுற்றுச்சூழலுக்கு முடிவில்லாத அழிவை விளைவித்திருக்கிறது. நமது சௌகரியத்திற்காக நவீன விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் ஆற்றலைக்கொண்டு இந்த கிரகத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் சொல்லொணாத துயரை நாம் விளைவித்திருக்கிறோம்.

உலகின் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளுக்கு மரங்களை வளர்ப்பதுதான் பயன்தரக்கூடிய, எளிய தீர்வு என்பதை தற்போது உணர்ந்துள்ளோம். மரங்கள், அவை வளரும் இடத்தின் சுற்றுச்சூழலுக்கு நேரடிப் பங்களிப்பினை வழங்குவதோடு, மற்ற உயிரினங்களின் உருவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு பெரும் ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன. “பூமியைக் காத்தல்” என்ற உயரிய செயல், மரங்களைப் பெருமளவில் நட்பு வளர்ப்பதன் மூலம் மட்டுமே நிறைவுபெறும்.

மரங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வினை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த, ஈஷா அறக்கட்டளை, “மரங்கள் வரங்கள்” என்ற இந்தப் புத்தகத்தினை வெளியிடுகிறது.